

[Alfred Jensen.]

på andre områder, bliver ingenlunde mindre. Spørgsmålet er, om den jævne befolkning har tilstrækkelig gavn af banerne.

Jeg har ikke med disse bemærkninger givet udtryk for, at vi kommunister har noget imod at udnytte de goder og fordele, som tiden og udviklingen fører med sig; jeg har blot villet gøre opmærksom på, at man skal være varsom med at give afkald på goder, der forefindes, og at bedømme fordelene ved det nye udfra forholdene i dag. Jeg kan godt se de fordele, der er forbundet med overgangen fra dampdrift til motor-drift, overgangen til biler på visse områder; men det er desværre ikke sådan, at en rolig og stabil udvikling er sikret frem i tiden — der kan jo komme overraskelser. Kommissionen er forøvrigt også i sin betænkning inde på, at der kan opstå situationer, hvor der bliver brug for det skinnenet, der nu findes; her tænkes ikke alene på, at militæret kan få brug for det, eller at man under krigsforhold kan få brug for det, men der kan i det hele taget opstå situationer, hvor det ikke kan undværes. Det forekommer mig, at det er et moment, der må tages mere med i overvejelserne, end det efter min opfattelse er gjort i kommissionens betænkning, idet man faktisk skyder problemet fra sig og siger, at det må der forhandles om andre steder. Jeg vil dog tro, at udvalget vil være opmærksom på dette spørgsmål, når det tager fat på sit arbejde.

Den kommunistiske gruppe har været og er tilhænger af en samlet trafikplan og er imod en opdeling som den, man har nu. Vi har talt for statsovertagelse af alle de trafikmidler, der er tale om i denne forbindelse; det mener vi er den rigtigste løsning. Jeg kender nok stillingen her og ved, at der er ingen vej frem for tiden med sådanne synspunkter, men derfor vil jeg alligevel have lov til at nævne dem. Men når det er sagt, kan jeg også sige, at det foreliggende lovforslag ikke stemmer os uvilligt, men at vi tværtimod ser med velvilje på det.

Det er nævnt, at der har været en vis utilfredshed blandt personalet ved privatbanerne, og jeg forstår, at man i udvalget vil være villig til at forhandle med personalets repræsentanter om en bedre ordning af personalets fremtid, end der alt er tilsikret det i lovforslaget. Den kommunistiske

gruppe vil understøtte de bestræbelser, der gøres for at finde frem til en tilfredsstillende ordning.

Jeg og min gruppe overser ikke, at staten har påtaget sig store forpligtelser med hensyn til forsorg af tjenestemænd efter endt arbejde, men efter vor mening har den ikke påtaget sig nok. Det er på tide, at vi får gennemført en pensionsordning, som sikrer alle samfundsborgere, der gennem deres slid og slæb har bidraget til at holde dette samfund i gang og udvikle det, en pension, så at de ikke stilles dårligere end andre, når de iøvrigt har gjort den samme indsats. Det forekommer os, at man står noget tilbage her, idet vi har tøvet for længe med at nå frem til en folkepensionsordning.

Jeg tilsiger altså velvillig indstilling overfor lovforslaget.

J. M. Pedersen: Jeg vil også gerne udtale en tak til de kommissionsmedlemmer, der har arbejdet med denne sag. Jeg synes, de har gjort et aldeles fortræffeligt arbejde, som er al anerkendelse værd.

Det foreliggende forslag til lov om støtte til privatbanerne kan vi kun medvirke til under forudsætning af, at det er en afviklingslov, hvis klare hensigt må være i det tempo, udviklingen kræver det og muliggør det, at få de urentable sidebaner afviklet og erstattet af mere tidssvarende transportmidler. Banerne har haft deres samfundsnødvendige opgave i en tid, hvor bedre og billigere transportmidler ikke var fremme, men har nu i mange år, hvad statistikken tydeligt viser, ikke kunnet klare sig overfor bildriften, som er mere smidig. Varerne kræves nu transporteret direkte fra producent til forbruger uden de mange fordyrende og ødelæggende omladninger, og havde der ikke været drevet så hård og meningsløs en skattepolitik overfor biltransporten, ville flere baner have været nedlagt og transportomkostningerne og dermed varepriserne have været lavere til gavn for forbrugerne, uden at det havde skadet producenterne. Skatterne havde ikke nået de svimlende højder, vi nu sukker under, og pensionsforpligtelserne havde ikke været nær så store. Man kan stritte imod udviklingen, men straffen undgår man ikke.

Statsdrift og kommunal drift er dyr, og